

Parsha Plug: Parshat Acharei Mot

<p>Vayikra 16:1-10, 20-22</p>	<p>ויקרא טז:א-י, כ-כב</p>
<p>1 And the Lord spoke to Moses after the death of Aaron's two sons, when they drew near before the Lord, and they died. 2 And the Lord said to Moses: Speak to your brother Aaron, that he should not come at all times into the Holy within the dividing curtain, in front of the cover that is upon the ark, so that he should not die, for I appear over the ark cover in a cloud. 3 With this shall Aaron enter the Holy: with a young bull for a sin offering and a ram for a burnt offering. 4 He shall wear a holy linen shirt and linen pants shall be upon his flesh, and he shall gird himself with a linen sash and wear a linen cap; these are holy garments, [and therefore,] he shall immerse himself in water and don them. 5 And from the community of the children of Israel, he shall take two he-goats as a sin offering, and one ram as a burnt offering. 6 And Aaron shall bring his sin offering bull, and initiate atonement for himself and for his household. 7 And he shall take the two he-goats, and place them before the Lord at the entrance to the Tent of Meeting. 8 And Aaron shall place lots upon the two he-goats: one lot "For the Lord," and the other lot, "For Azazel." 9 And Aaron shall bring the he-goat upon which the lot, "For the Lord," came up, and designate it as a sin offering. 10 And the he-goat upon which the lot "For Azazel" came up, shall be placed while still alive, before the Lord, to [initiate] atonement upon it, and to send it away to Azazel, into the desert...20 And he shall finish effecting atonement for the Holy, the Tent of Meeting, and the altar [with the first he-goat "For the Lord"], and then he shall bring the live he-goat. 21 And Aaron shall lean both of his hands upon the live he-goat's head and confess upon it all the willful transgressions of the children of Israel, all their rebellions, and all their unintentional sins, and he shall place them on the he-goat's head, and send it off to the desert with a timely man. 22 The he-goat shall thus carry upon itself all their sins to a precipitous land, and he shall send off the he-goat into the desert.</p>	<p>א וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה, אַחֲרֵי מוֹת, שְׁנֵי בְנֵי אֹהֶרֶן--בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי-ה', וַיָּמָתוּ. ב וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה, דַּבֵּר אֶל-אֹהֶרֶן אַחִיד, וְאַל-יָבֹא בְּכַל-עֵת אֶל-הַקֹּדֶשׁ, מִבֵּית לַפָּרֹכֶת--אֶל-פְּנֵי הַכַּפֹּת אֲשֶׁר עַל-הָאָרוֹן, וְלֹא יָמוּת, כִּי בְעָנָן אֶרְאֶה עַל-הַכַּפֹּת. ג בְּזֹאת יָבֹא אֹהֶרֶן, אֶל-הַקֹּדֶשׁ: בֶּפֶר בֶּן-בְּקָר לַחֲטָאת, וְאֵיל לְעֹלָה. ד פְּתֹנֶת-בַּד קָדֵשׁ יִלְבָּשׁ, וּמְכַנְסֵי-בַד יִהְיוּ עַל-בְּשָׁרוֹ, וּבִאֲבָנֵט בַד יַחְגֹּר, וּבְמִצְנַפֶּת בַּד יִצְנַן; בְּגָדֵי-קָדֵשׁ הֵם, וּרְחֵץ בַּמַּיִם אֶת-בְּשָׁרוֹ וּלְבָשֶׂם. ה וּמֵאֵת, עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יִקַּח שְׁנֵי-שְׁעִירֵי עִזִּים, לַחֲטָאת; וְאֵיל אֶחָד, לְעֹלָה. ו וְהִקְרִיב אֹהֶרֶן אֶת-פֶּר הַחֲטָאת, אֲשֶׁר-לוֹ; וְכִפֶּר בְּעֹדוֹ, וּבְעֵד בֵּיתוֹ. ז וְלָקַח אֶת-שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים; וְהָעֵמִיד אֹתָם לִפְנֵי ה', פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. ח וּנְתַן אֹהֶרֶן עַל-שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים, גִּלְלוֹת--גּוֹרֵל אֶחָד לָהּ, וּגּוֹרֵל אֶחָד לְעִזָּאוֹל. ט וְהִקְרִיב אֹהֶרֶן אֶת-הַשְּׁעִיר, אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לָהּ; וַעֲשֶׂהוּ, חֲטָאת. י וְהַשְּׁעִיר, אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לְעִזָּאוֹל, יַעֲמֵד-חַי לִפְנֵי ה', לְכַפֵּר עָלָיו--לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעִזָּאוֹל, הַמִּדְבָּרָה...כ וְכֹלֶה מִכֹּפֶר אֶת-הַקֹּדֶשׁ, וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ; וְהִקְרִיב, אֶת-הַשְּׁעִיר הַחַי. כא וְסָמַךְ אֹהֶרֶן אֶת-שְׁתֵּי יָדָיו, עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי, וְהִתְנַדָּה עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶת-כָּל-פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל-חֲטָאתָם; וּנְתַן אֹתָם עַל-רֹאשׁ הַשְּׁעִיר, וְשַׁלַּח בְּיַד-אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה. כב וּנְשָׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתָם, אֶל-אֶרֶץ גְּזֵרָה; וְשַׁלַּח אֶת-הַשְּׁעִיר, בַּמִּדְבָּר.</p>

<p>Seforno on Vayikra 16:8</p>	<p>ספורנו ויקרא פרק טז פסוק ה</p>
<p>Two goats for a sin-offering: The first goat is to atone for sins committed in connection with the Sanctuary, and the second is sent away to expiate the other sins of the community which, due to the excess of its impurity, is not fit to be sacrificed and even defiles the one through whom it is sent.</p>	<p>שני שעירי עזים לחטאת. הראשון על חטאים במקדש, והמשתלח על שאר חטאי צבור אשר לרוב טומאתו לא יאות לזבח ומטמא משלחו:</p>

Masechet Yoma 67a	מסכת יומא סז.
<p>Mishnah:...What did he do? He divided the thread of crimson wool, and tied one half to the rock, the other half between its horns, and pushed it from behind. And it went rolling down and before it had reached its way down, it was dashed to pieces. Gemara:...Rebbe Nachum bar Papa said in the name of Rebbe Eleazar ha-Kappar: Originally they used to tie the thread of crimson wool to the entrance of the Ulam within, and as soon as the he-goat reached the wilderness, it turned white. Then they knew that the commandment concerning it had been fulfilled, as it is said: If your sins be as scarlet, they shall be as white as snow [if they are red like crimson, they shall be as wool] (Isaiah 1:18).</p>	<p>מה היה עושה חולק לשון של זהורית חציו קשור בסלע וחציו קשור בין שני קרניו ודחפו לאחוריו והוא מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים...אמר ר' נחום בר פפא משום רבי אלעזר הקפר בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח אולם מבפנים וכיון שהגיע שעיר למדבר היה מלבין וידעו שנעשית מצותו שנאמר אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.</p>

Midrash Aggadah Vayikra 16:8	מדרש אגדה (בובר) ויקרא טז:ח
<p>Why do we draw lots for the he-goats and lead one to Azazel and bring it to a great and hard mountain and push it until it breaks into many pieces? This comes to teach us that we ask from our Creator that just like this he-goat that bears the sins of Israel upon him, and just as the he-goat falls to pieces to the point that none of it remains, so too may You, King of Kings, the Holy One may He be blessed throw down our sins and destroy them from Your count, and they should have no revival.</p>	<p>ונתן אהרן על שני השעירים גורלות וגו'. ולמה עושה כן ומוליך אותו השעיר לעזאזל ומביאו להר גדול וקשה ודוחפו עד שיחתך חתיכות חתיכות, אלא ללמדך שאנו מבקשים מהבורא שכמו זה השעיר שהוא נושא עונות ישראל עליו, וכמו שנופל השעיר חתיכות חתיכות ולא ישאר בו לא ממשות ולא תועלת, כן אתה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא תפיל לחטאתינו ויאבדו מספרך, ולא יהיה להם תקומה.</p>

Ramban on Vayikra 16:8	רמב"ן ויקרא טז:ח
<p>It is elucidated in Pirkei d'Rebbe Eliezer that [regarding Azazel] they would give Samael [Satan] a bribe on the day of Yom Kippur so that he would not cancel their sacrifice, as is written, "One lot to God and one lot to Azazel". The lot of God is a burnt-offering, and the lot of Azazel is a goat of sin-offering, as it says, "And all the sins of Israel are on it". Samael sees that there is no sin in them on Yom Kippur. He says to God: Master of the worlds, You have one people on earth who are like the ministering angels in heaven...God hears the testimony of Israel from their accuser and He atones for the altar, and for the Temple, and for the priests, and for all the congregation. See, they have told his name and his actions. And this is the secret of the matter. For they used to worship other gods, who are the angels, offering them sacrifices (Ezekiel 16:19)...Now the Torah totally prohibited the acceptance of their divinity or any worship of them, but God</p>	<p>ומפורש מזה בפרקי רבי אליעזר הגדול (פרק מו), לפיכך היו נותנין לו לסמאל שוחד ביום הכפורים שלא לבטל את קרבנם, שנאמר גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל, גורלו של הקדוש ברוך הוא לקרבן עולה, וגורלו של עזאזל שעיר החטאת וכל עונותיהם של ישראל עליו, שנאמר ונשא השעיר עליו. ראה סמאל שלא נמצא בהם חטא ביום הכפורים, אמר לפני הקדוש ברוך הוא, רבון כל העולמים יש לך עם אחד בארץ כמלאכי השרת שבשמים, מה מלאכי השרת יחפי רגל כך הן ישראל יחפי רגל ביום הכפורים. מה מלאכי השרת אין בהם אכילה ושתייה כך ישראל אין בהם אכילה ושתייה ביום הכפורים. מה מלאכי השרת אין להם קפיצה כך ישראל עומדין על רגליהם ביום הכפורים. מה מלאכי השרת שלום מתווך ביניהם כך הן ישראל שלום מתווך ביניהם ביום הכפורים. מה מלאכי השרת נקיים מכל חטא כך הן ישראל נקיים מכל חטא</p>

<p>commanded that on Yom Kippur we send a goat to the desert to the prince who rules in desolate places, which is appropriate as he is the master of (that place), and from the emanation of his strength comes destruction and desolation, for he is the cause of the stars of the sword and blood and wars and quarrels and wounds and plagues and division and destruction, and, in general, the soul of the sphere of Mars. And his portion among the nations is Esav, who is the nation who inherits the sword and wars. And among the animals, (his portion is) the goat, and in his portion are also the demons who are called mazikim in the language of the Rabbis, and se'irim in the language of Scripture, for both he and his nation are called se'ir (goat, demon, and another name for Edom, the land of Esav). The intention of the he-goat for Azazel is not that it be an offering from us to him [Satan], God forbid, but rather that our intention should be that we are fulfilling the will of our Creator Who has commanded so.</p>	<p>ביום הכפורים. והקדוש ברוך הוא שומע עדותן של ישראל מן הקטיגור שלהם ומכפר על המזבח ועל המקדש ועל הכהנים ועל כל עם הקהל שנאמר וכפר את מקדש הקדש וגו', ע"כ אגדה זו. והנה הודיענו שמו ומעשהו: וזה סוד הענין, כי היו עובדים לאלהים אחרים, הם המלאכים, עושים להם קרבנות והם להם לריח ניחוח כענין שנאמר (יחזקאל טז יח יט)...והנה התורה אסרה לגמרי קבלת אלהותם וכל עבודה להם, אבל צוה הקדוש ברוך הוא ביום הכפורים שנשלח שעיר במדבר לשר המושל במקומות החרבן, והוא הראוי לו מפני שהוא בעליו ומאצילות כחו יבא חורב ושממון כי הוא העילה לכוכבי החרב והדמים והמלחמות והמריבות והפצעים והמכות והפירוד והחרבן, והכלל נפש לגלגל מאדים, וחלקו מן האומות הוא עשו שהוא עם היורש החרב והמלחמות, ומן הבהמות השעירים והעזים, ובחלקו עוד השדים הנקראים מזיקין בלשון רבותינו, ובלשון הכתוב (להלן יז ז) שעירים, כי כן יקרא הוא ואומתו שעיר. ואין הכונה בשעיר המשתלח שיהיה קרבן מאתנו אליו חלילה, אבל שתהיה כוננתו לעשות רצון בוראנו שצונו כך:</p>
---	--

Rav Ezra Bick " Introduction to the Thought of Ramban: The Reality of Evil"

The most important point here is that the Ramban defines Samael not only as not independent, but as a servant of God. Although the Ramban's speaking of evil as a power unto itself is indeed revolutionary, he places Samael within the framework of the angels. There is no hint here of the concept of rebellious angels or fallen angels, and nowhere does the Ramban imply that Samael is warring with God... While it is true that the gods of the idolatrous nations really exist, according to the Ramban, serving them is a basic error of metaphysics, for they are all servants of God and hence cannot truly be worshipped. Of course, in the case of Samael, this raises the question of what service he provides, since the things he does are evil... The way to understand this is, I think, by remembering the basic kabbalistic orientation of the Ramban. Everything, without exception, is from God, and is rooted in the upper worlds. Being an "accuser" is part of God's justice, but it is, when taken in isolation, a role that necessarily involves the powers that we see as evil. Accusing means fomenting strife, and the powers of strife are, when they descend to this world, expressed as war and bloodshed, though obviously it still waits for men with free will to take up the arms and engage in strife... [T]he service of Yom Kippur works by bringing about a unity of the different powers, the different servants, as it were, of God. On Yom Kippur, the Jews are like the angels, as the midrash in the Pirkei d'Rebbe Eliezer makes clear... We don't serve the principle of evil, God forbid; we show that we understand that even the principle of evil is subject to God and dependent on Him. That is the **opposite** of serving evil; it is making, or rather demonstrating, that evil is subservient to God.